

Rolf Heitmann

Medlemsforslag 2:

Bestyrelsens monopol på beslutninger vedrørende anvendelsen af de kulturelle midler fjernes.

§ 18 stk. 2, pkt. d), sidste punktum i Kodas vedtægter ændres fra

”Kodas bestyrelse træffer på dette grundlag beslutning om, hvor store dele af de kulturelle midler der for det givne år skal forvaltes af Organisationerne hver især med henblik på at sikre kulturel diversitet og at etablere en rimelig balance mellem autormedlemmer og forlagsmedlemmers interesser, og træffer i øvrigt alle andre beslutninger vedrørende anvendelsen af de kulturelle midler”

til

”Kodas bestyrelse træffer på dette grundlag beslutning om, hvor store dele af de kulturelle midler der for det givne år skal forvaltes af Organisationerne hver især med henblik på at sikre kulturel diversitet og at etablere en rimelig balance mellem autormedlemmer og forlagsmedlemmers interesser. Alle andre beslutninger vedrørende anvendelsen af de kulturelle midler træffes af Kodas generalforsamling”

Motivation:

Det er uheldigt, at bestyrelsen netop på dette område ikke ønsker at dele beslutningskompetencen med medlemmerne, fordi anvendelsen af de kulturelle midler er et af de områder af Koda virke, hvor medlemmerne mest ønsker indflydelse. En artists faglige liv består i høj grad af at søge de kulturelle midlers mange støttepuljer, og af at planlægge små og store skridt i karrieren på baggrund af et håb om bevillinger. Mentalt fylder dette ‘liv med puljerne’ utroligt meget, også fordi artisten ikke kan lade være med at opfatte en opnået bevilling som et bevis på at hun eller han er succesfuld (selvom det i virkeligheden ikke burde været det, artisten måler sin kunstneriske værdi på). De kulturelle midler har altså omfattende identitetsmæssig og karriereplanlægningsmæssig betydning for medlemmerne. At bestyrelsen har monopol på kompetencen på dette område indebærer imidlertid, at et medlemsforslag om ændringer i anvendelsen af de kulturelle midler, selv hvis det skulle lykkes at få det vedtaget på generalforsamlingen, kun ville have status af at være en “opfordring” til bestyrelsen! Dette var tilfældet sidste år, da jeg fremsatte et foreslag, som ville råde bod på uhensigtsmæssigheden i at mange medlemmer opnår bevilling 2 eller flere gange på et år (ca. 32%), når ca. 58% af medlemmerne opnår bevilling 0 gange (altså får afslag på ansøgning). Fremadrettet bør det være sådan, at et medlemsforslag, som opnår flertal på generalforsamlingen, også får gyldighed, og ikke bare bliver en “opfordring til bestyrelsen”s.